

Η Αυστραλία έχει τη φήμη μιας δημοκρατίας με Σύνταγμα, με νόμους, με οκτώ κοινοβούλια να μη βασκαθούμε και εκατοντάδες βουλευτές και γερουσιαστές που εκλέγονται με ελεύθερες εκλογές από πολίτες που απολαμβάνουν ίση μεταχείριση και ίσες ευκαιρίες. Αυτή είναι η φήμη, αλλά η πραγματικότητα είναι κάπως διαφορετική, επειδή υπάρχουν μερικοί αυστραλοί πολίτες που είναι πιο ίσοι από τους πολλούς και απολαμβάνουν περισσότερες ευκαιρίες. Αυτοί είναι οι μεγιστάνες του πλούτου, οι μεγαλοεπιχειρηματίες, οι μεγαλοτραπεζίτες, οι μεγαλοεκδότες και γενικά όλοι οι «μεγάλοι» που μπορούν να έχουν πρόσβαση στα κέντρα αποφάσεων που επιρραίζουν τη ζωή όλων μας. Είναι οι άνθρωποι που προσπαθούν να μεταλλάξουν σε μπανανία -όπως θα έλεγε ο Πολ Κίτινγκ- το δημοκρατικό πολίτευμα της χώρας μας.

Ασφαλώς θα θυμάστε τί έγινε με τον Ουίτλαμ, που τον απέλυσαν εν ψυχρώ παρόλο που ήταν δημοκρατικότητα εκλεγμένος πρωθυπουργός και αν δεν θυμάστε τον κοσμογάμπιτο Γκοφ, ασφαλώς θα θυμάστε τον Κέβιν Ραντ που τον εκπαραθύρωσαν από το πρωθυπουργικό γραφείο το 2010 επειδή τόλμησε -άκουσον! άκουσον! - να φορολογήσει τα υπερκέρδη των εκ-μεταλλευτών του φυσικού πλούτου της Αυστραλίας.

Θα έλεγε κανείς πως αυτοί οι τύποι θα ήταν πιο επιεικείς απέναντι στην Τζούλια Γκίλαρντ που αντικατέστησε τον Κέβιν Ραντ στην πρωθυπουργία και άρχισε να τους φλερτάρει για να κερδίσει την εύνοιά τους, αλλά δεν βαριέσαι, ποιός έχασε το φιλότιμο για να το βρουν αυτοί; Σαν τις κόμπρες έχυσαν το δηλητήριο τους εναντίον της για να την εξοντώσουν πολιτικά και να κερδίσει άνευ αγώνος τις εκλογές ο προστατευόμενός

τους, Τόνι Αμποτ. Πραγματικά, ο βρώμικος πόλεμος εναντίον της Γκίλαρντ πέτυχε το στόχο του και με τις αισχρές συκοφαντίες τους η πρώην πρωθυπουργός έγινε η πιο αντιπαθής πολιτικός στην Αυστραλία, πιο αντιπαθής και από τον Τόνι Αμποτ, αν είναι δυνατόν, αλλά ο Θεός μπορεί ν' αγαπά τον κλέφτη, μα πιο πολύ αγαπά τον νοικοκύρη. Ενώ, λοιπόν, οι μεγιστάνες του πλούτου άρχισαν να πανηγυρίζουν πρόωρα τη σίγουρη νίκη των Λίμπεραλ και μάλιστα διαλύοντας το ομοσπονδιακό Εργατικό Κόμμα στις κάλπες, με μια κίνηση ματ οι Εργατικοί βουλευτές επανέφεραν στην πρωθυπουργία τον Κέβιν Ραντ, για ν' αποδειχτεί άλλη μια φορά πως όποιος γυρεύει τα πολλά, χάνει και τα λίγα. Αντί ν' αφήσουν ήσυχη την Γκίλαρντ να πτηθεί αξιοπρεπώς στις εθνικές εκλογές, οι άπληστοι μεγιστάνες ήθελαν συντριπτική ήττα της για να μπορέσουν οι Λίμπεραλ να ελέγχουν Βου-

λή και Γερουσία και να κάνουν ό,τι θέλουν εναντίον του λαού, χωρίς συσπαστική αντιπολίτευση. Τα σχέδιά τους ήταν ωραία και καλά, αλλά δεν τους έκατσε και τώρα τρέχουν και δεν φτάνουν, επειδή ο Κέβιν Ραντ είναι μάστορας στην πολιτική, ενώ ο Τόνι Αμποτ φαίνεται μαθητευόμενος που δεν ξέρει αν πηγαίνει ή αν έρχεται και από σίγουρος πρωθυπουργός πριν μερικές βδομάδες, αντιμετωπίζει μια πιθανή ήττα και -φυσικά- πολιτική εξορία στα πίσω έδρανα της Βουλής.

Γι' αυτό τα μαζικά ΜΜΕ που ελέγχονται από τους μεγιστάνες έχουν ξεσαλώσει εναντίον του Κέβιν Ραντ, απαιτώντας εκλογές εδώ και τώρα, επειδή υπάρχει ακόμη ελπίδα για μια έστω οριακή νίκη των Λίμπεραλ. Σε ένα προκλητικότερο πρωτοσέλιδο δημοσίευσμά της, η κυριακάτικη εφημερίδα του Ρούπερτ Μέρντοκ λέει στον πρωθυπουργό «αν είσαι άντρας ν' αντιμετωπίσεις τους ψηφοφόρους» και πως οι επιχειρήσεις, οι σύμβου-

λοι του Κέβιν Ραντ και οι ψηφοφόροι θέλουν να γίνουν τώρα οι εκλογές. Δεν γνωρίζω αν έχει μαντικές ικανότητες η εφημερίδα, όμως εμένα δεν με ρώτησε κανείς αν θέλω να γίνουν τώρα οι εκλογές και είμαι σίγουρος πως ούτε εσείς ρωτηθήκατε αν θέλετε τώρα εκλογές.

Γιατί θέλουν τώρα εκλογές οι μεγιστάνες; Επειδή φοβούνται πως ο μαστρο-Κέβιν θα μπει μπροστά στις δημοσκοπήσεις όταν αναπτύξει τις πολιτικές του και τότε η θέση του Τόνι Αμποτ στην αρχηγία των Λίμπεραλ θα είναι επισφαλής, με τον Μάλκολμ Τέρνμποουλ πιθανό αντικαταστάτη του. Οι νεοφιλελεύθεροι, όμως, μισούν τον κ. Τέρνμποουλ με το ίδιο πάθος που μισούν τους Εργατικούς ηγέτες, επειδή είναι μετριοπαθής φιλελεύθερος που δεν δίστασε να συγκρουστεί ούτε με τον πανίσχυρο μεγαλοεκδότη, Κέρι Πάκερ, πλουσιότερο τότε άνθρωπο της Αυστραλίας.

Όμως το ερώτημα παραμένει: Ποιός κυβερνά αυτή τη χώρα; Έχουμε Σύνταγμα και έχουμε εκλογικούς νόμους που καθορίζουν το χρονοδιάγραμμα των εκλογών, έχουμε μια δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση που απολαμβάνει την εμπιστοσύνη της Βουλής και ο μόνος που έχει δικαίωμα να κηρύξει εκλογές μέχρι το τέλος Νοεμβρίου είναι ο πρωθυπουργός. Ούτε ο κ. Αμποτ, ούτε οι μεγαλοεπιχειρηματίες και προπαντός ούτε τα ΜΜΕ έχουν δικαίωμα να επιβάλουν στον κ. Ραντ πότε θα κηρύξει εκλογές, τελεία και παύλα.

Παρόλα αυτά, οι επιθέσεις εναντίον του κ. Ραντ και οι πιέσεις θα συνεχιστούν με μεγαλύτερη ένταση και ασφαλώς θα προσπαθήσουν να πλήξουν τον χαρακτήρα του για να υπονομεύσουν την δημοτικότητά του, αλλά θέλω να πιστεύω ότι ο λαός της Αυστραλίας αυτή την φορά δεν θα πέσει θύμα των παπατζήδων.

Κόσμος και...μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

ΥΠΡΟΚΛΗΤΙΚΟΙ ΟΙ ΜΕΓΙΣΤΑΝΕΣ
ΥΠΟΝΟΜΕΥΟΥΝ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ποιός κυβερνά την Αυστραλία;

Η ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΑ ΤΟ ΠΡΟΞΕΝΙΚΟ ΖΕΥΓΟΣ

Ηδη έχει αρχίσει στην παροικία ο αποχαιρετισμός του Γενικού Προξένου, Βασιλείου Τόλιου και της υποπροξένου συζύγου του, Δώρας Τουμανίδου - Τόλιου, με ιδιωτικές και δημόσιες εκδηλώσεις αγάπης, γιατί πραγματικά αγαπήθηκε από την παροικία αυτό το προξενικό ζεύγος. Εγώ δεν μπορώ να καυχηθώ πως τους γνωρίζω καλά σε προσωπικό επίπεδο και είναι ζήτημα αν τους έχω συναντήσει τυπικά δέκα φορές στα έξι χρόνια που έχουν ζήσει ανάμεσά μας, επειδή δεν είμαι από τους τύπους που λιάζονται κάτω από την ακτινοβολία της εξουσίας και των εκπροσώπων της. Όμως αυτό δεν σημαίνει πως δεν παρακολούθησα από επαγγελματικό καθήκον την πορεία τους όλα αυτά τα χρόνια και δεν έχω εκτιμήσει τα πολλά επιτεύγματά τους.

Πριν έρθει ο κ. Τόλιος, σχεδόν σε καθημερινή βάση, ακούγαμε από αναγνώστες μας τηλεφωνικά ή και με επιστολές παράπονα για τη λειτουργία του προξενείου, κυρίως την έλλειψη επικοινωνίας και τις ώρες αναμονής για να εξυπηρετηθούν. Ο κ. Τόλιος διόρθωσε τα κακώς κείμενα και σήμερα δεν θυμάμαι πότε ήταν η τελευταία φορά που άκουσα παράπονα για την λειτουργία του προξενείου, παρόλο που η οικονομική κρίση στην Ελλάδα είχε αντίκτυπο στις διπλωματικές αντιπροσωπείες, με την μείωση υπαλλήλων και οικονομικών πόρων.

Όμως, δεν είναι μόνο οι διευθυντικές ικανότητες του κ. Τόλιου αιτία για τη συμπάθεια της παροικίας, σημαντικότερο πιστεύω είναι το ήθος και η σεμνότητα του προξενικού ζεύγους κοντά στην παροικία και θα ήθελα ν' αποκαλύψω πως ένας από τους πιο αξιολογούς και δραστήριους ιερείς μας χαρακτήρισε «αγία» την κα

Τουμανίδου - Τόλιου, μεγάλη κουβέντα από το στόμα ενός ιερωμένου, που όμως εκφράζει τα αισθήματα του Ελληνισμού για τη συμπαθέστατη και δημοφιλέστατη υποπρόξενο.

Δικαίως, λοιπόν, όταν μίλησα στον κ. Τόλιο για το «δεξί του χέρι», κα Τουμανίδου - Τόλιου, μού απάντησε «και το αριστερό!» σπεύδοντας όμως να εγκωμιάσει και την πολύτιμη προσφορά όλων των προξενικών υπαλλήλων.

Με την μετριοφροσύνη που με διακρίνει σάς συμβουλεύω να διαβάσετε σήμερα σε άλλες σελίδες την πολύ ενδιαφέρουσα συνέντευξη που μού έδωσε πριν μερικές μέρες ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στο Σίδνεϊ.

ΣΑΕ

Αλήθεια, φίλοι μου, τί γίνεται με το ΣΑΕ; Άκουσα πως στις 20 Ιουνίου θα γινόταν μια απόπειρα να το βγάλουν από την κωματώδη κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει, αλλά δεν ξέρω αν πέτυχαν οι προσπάθειες γιατί στην εποχή μας δεν γίνονται πια θαύματα. Αλλωστε, ο Σαμαράς έδειξε πόρτα στον πρώην αρμόδιο υφυπουργό για τους «Απόδημους», Κωνσταντίνο Τσιάρα. Όμως, λέγεται πως το ΣΑΕ Ωκεανίας θα ξοδέψει πολλά χρήματα φέτος, όχι για να βοηθήσει όπως έχουν κάνει άλλοι φορείς τ' αδελφία μας που υποφέρουν στην πατρίδα και έχουν πληρώσει ακριβά τους τζάμπα τουρίστες, αλλά για τους... Πανελλήνιους Αγώνες στην Αυστραλία. Πώς λένε «δεν έχουμε να φάμε και θέλουμε ραπανάκια για την όρεξη»; Ετσι ακριβώς!

Περισσότερα στην έκδοση της Παρασκευής.

ΠΟΙΗΣΗ

Ο πυρετός της χαράς

Ηλεκτρικές κουρτίνες σ' άλλη εποχή
ηλεκτρικοί πολυέλαιοι
δυο πρωινά παράθυρα
δυο μάτια φωτισμένα
η σκιά τ' ανθρώπου διαβαίνει
μέρα να 'ναι για νύχτα
κι η φωνή: Μην τρέχεις μη φεύγεις
σ' αγαπώ.
La voix du rêve, του Μίλτου Σαχτούρη

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ

Ο πόλεμος είναι η πιο τραγική από τις ανθρώπινες περιπέτειες. Είναι πλίθια, επειδή επιλύει ελάχιστα ανθρώπινα προβλήματα για πολύ λίγο.

Dwight D. Eisenhower

ΚΑΛΟΟ!

Ο πατέρας βλέπει τηλεόραση, ενώ ο μικρός παίζει παραδίπλα με το αυτοκινητάκι του.

- Δε μου λες μπαμπά, φοβάσαι το σκοτάδι;

- Όχι παιδί μου, δεν το φοβάμαι!

Μετά από μερικά λεπτά:

- Δε μου λες μπαμπά, φοβάσαι τα φαντάσματα;

Γελάει ο πατέρας.

- Όχι παιδί μου, φυσικά και δεν τα φοβάμαι.

- Τι γενναίος που είσαι, μπαμπά!

Μετά από μερικά ακόμα λεπτά:

- Μπαμπά, μήπως φοβάσαι τα σκυλιά;

Ο μικρός φαίνεται ότι ικανοποιήθηκε, γιατί σουκάζει για περισσότερη ώρα. Κάποια στιγμή όμως, να τον, πετάγεται πάλι:

- Δηλαδή μπαμπά, δε φοβάσαι τίποτα στον κόσμο... εκτός από τη μαμά;